

©2003 р. С.С.Дрінь, І.І.Дрінь

Чернівецький національний університет ім. Юрія Федъковича, Чернівці

ПЕРЕТВОРЕННЯ ФУР'Є-БЕССЕЛЯ ПРОСТОРІВ ТИПУ S та S'

Вивчаються властивості перетворення Фур'є-Бесселя функцій з просторів типу S та узагальнених функцій типу ультрапорозподілів Жевре.

The properties of Fourier-Bessel transform are studied for functions of S -spaces and generalized functions of Jevre ultradistributions type.

Метод інтегральних перетворень (Фур'є, Фур'є-Бесселя, Лежандра, Лапласа, Вебера, Ганкеля та ін.) є одним із ефективних методів побудови розв'язків задач математичної фізики в різних формах, зручних для аналітичного дослідження. Тут вивчаються властивості перетворення Фур'є-Бесселя, яке діє в просторах нескінченно диференційованих функцій типу S , а також у просторах ультрапорозподілів Жевре типу S' — просторах лінійних неперервних функціоналів зі слабкою збіжністю, заданих на основних функціях із просторів типу S .

1. Простори типу S та S^0 . І.М. Гельфанд та Г.Є. Шилов ввели в [1] серію просторів, названих ними просторами типу S . Вони складаються з нескінченно диференційованих функцій, визначених на \mathbb{R} , на які накладаються певні умови спадання на нескінченності й зростання похідних. Ці умови задаються за допомогою нерівностей

$$|x^k \varphi^{(m)}(x)| \leq c_{km}, \quad x \in \mathbb{R}, \quad \{k, m\} \subset \mathbb{Z}_+,$$

де $\{c_{km}\}$ — деяка подвійна послідовність додатних чисел. Якщо на елементи послідовності $\{c_{km}\}$ не накладаються жодні обмеження (тобто c_{km} можуть змінюватись довільно разом із функцією φ), то маємо, очевидно, простір S Л. Шварца швидко спадних функцій. Якщо ж числа c_{km} задовольняють певні умови, то відповідні конкретні простори містяться в S і називаються просторами типу S . Означимо деякі з них.

Для довільних $\alpha, \beta \geq 0$ покладемо

$$S_\alpha(\mathbb{R}) \equiv S_\alpha := \{\varphi \in S \mid \forall \{m, n\} \subset \mathbb{Z}_+$$

$$\exists c_n > 0 \exists A > 0 \forall x \in \mathbb{R} :$$

$$|x^m \varphi^{(n)}(x)| \leq c_n A^m m^{m\alpha}\},$$

$$S^\beta(\mathbb{R}) \equiv S^\beta := \{\varphi \in S \mid \forall \{m, n\} \subset \mathbb{Z}_+$$

$$\exists c_m > 0 \exists B > 0 \forall x \in \mathbb{R} :$$

$$|x^m \varphi^{(n)}(x)| \leq c_m B^n n^{n\beta}\},$$

$$S_\alpha^\beta(\mathbb{R}) \equiv S_\alpha^\beta := \{\varphi \in S \mid \exists c > 0 \exists A > 0$$

$$\exists B > 0 \forall \{m, n\} \subset \mathbb{Z}_+ \forall x \in \mathbb{R} :$$

$$|x^m \varphi^{(n)}(x)| \leq c A^m B^n m^{m\alpha} n^{n\beta}.$$

Введені простори типу S можна охарактеризувати ще й так [1].

$S_\alpha(\alpha > 0)$ складається з тих і тільки тих нескінченно диференційовних на \mathbb{R} функцій, для яких справджаються оцінки

$$|\varphi^{(n)}(x)| \leq c'_n \exp\{-a|x|^{1/\alpha}\},$$

$$n \in \mathbb{Z}_+, \quad x \in \mathbb{R},$$

з деякими додатними сталими c'_n і a , які залежать лише від функції φ . При $\beta \in (0, 1)$ простір S^β містить лише функції φ , що продовжуються з \mathbb{R} до цілих функцій $\varphi(x + iy)$ і для яких

$$|x^m \varphi(x + iy)| \leq c'_m \exp\{b|y|^{1/(1-\beta)}\},$$

$$c'_m > 0, \quad b > 0, \quad m \in \mathbb{Z}_+, \quad \{x, y\} \subset \mathbb{R}.$$

S_α^β складається з тих і тільки тих нескінченно диференційовних на \mathbb{R} функцій, які задовольняють нерівності

$$|\varphi^{(n)}(x)| \leq c B^n n^{n\beta} \exp\{-a|x|^{1/\alpha}\},$$

$$n \in \mathbb{Z}_+, \quad x \in \mathbb{R},$$

з деякими додатними сталими c, B і a , залежними лише від функції φ ; при цьому $S_\alpha^\beta = S_\alpha \cap S^\beta$ для довільних $\alpha \geq 0, \beta \geq 0$ [2]. Простори S_α^β не є тривіальними при: 1) $\alpha + \beta \geq 1, \alpha > 0; \beta > 0$; 2) $\alpha = 0, \beta > 1$; 3) $\beta = 0, \alpha > 1$. Ці простори утворюють щільні множини в $L_2(\mathbb{R})$. Якщо $0 < \beta < 1$ і $\alpha \geq 1 - \beta$, то елементами простору S_α^β є тільки ті функції φ , які аналітично продовжуються в \mathbb{C} і для яких

$$|\varphi(x + iy)| \leq c \exp\{-a|x|^{1/\alpha} + b|y|^{1/(1-\beta)}\},$$

$$c > 0, \quad a > 0, \quad b > 0, \quad \{x, y\} \subset \mathbb{R}.$$

Нехай $\{\alpha, \beta\} \subset (0, 1)$, причому $\alpha + \beta \geq 1$. Символом $S_\alpha^\beta(\mathbb{C})$ ($S^\beta(\mathbb{C})$) позначатимемо сукупність функцій $\varphi : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$, які є аналітичними продовженнями функцій з простору $S_\alpha^\beta(\mathbb{R}) \equiv S_\alpha^\beta$ (з простору $S^\beta(\mathbb{R}) \equiv S^\beta$) у комплексну площину. Простір $S_\alpha^\beta(\mathbb{C})$ можна подати як об'єднання зліченно нормованих просторів $S_{\alpha,a}^{\beta,b}(\mathbb{C})$, де $S_{\alpha,a}^{\beta,b}(\mathbb{C})$ складається з тих функцій $\varphi \in S_\alpha^\beta(\mathbb{C})$, для яких правильними є нерівності

$$|\varphi(x + iy)| \leq c \exp\{-\bar{a}|x|^{1/\alpha} + \bar{b}|y|^{1/(1-\beta)}\},$$

$$z = x + iy \in \mathbb{C},$$

де \bar{a} — довільна додатна стала, менша від a , \bar{b} — довільна стала, більша від b . Якщо для $\varphi \in S_{\alpha,a}^{\beta,b}(\mathbb{C})$ покласти

$$\|\varphi\|_{\delta\rho} := \sup_{z \in \mathbb{C}} \left[|\varphi(z)| \cdot \exp\left\{a(1-\delta)|x|^{1/\alpha} - b(1+\rho)|y|^{1/(1-\beta)}\right\} \right], \quad \{\delta, \rho\} \subset \{1/n, n \geq 2\},$$

то з цими нормами простір $S_{\alpha,a}^{\beta,b}(\mathbb{C})$ стає повним зліченно нормованим простором. Аналогічно визначається топологія в просторі $S^\beta(\mathbb{C})$.

Символами $\overset{\circ}{S}_\alpha^\beta$, $\overset{\circ}{S}^\beta$, $\overset{\circ}{S}_\alpha$ позначатимемо сукупності всіх парних функцій з просторів S_α^β , S^β , S_α відповідно. Ці простори з відповідною топологією називатимемо основними просторами або просторами типу $\overset{\circ}{S}$, а їх елементи — основними функціями. Сукупності

функцій $\varphi : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$, які є аналітичними продовженнями функцій з простору $\overset{\circ}{S}_\alpha^\beta(\mathbb{R})$ або з простору $\overset{\circ}{S}^\beta(\mathbb{R})$, $\{\alpha, \beta\} \subset (1, 0)$, $\alpha + \beta \geq 1$, у комплексну площину, позначатимемо відповідно символами $\overset{\circ}{S}_\alpha^\beta(\mathbb{C})$ та $\overset{\circ}{S}^\beta(\mathbb{C})$.

2. Перетворення Фур'є-Бесселя в просторах типу S^0 . Із означення простору $\overset{\circ}{S}^\beta(\mathbb{C})$ випливає, що для функції $\varphi \in \overset{\circ}{S}^\beta(\mathbb{C})$, $\beta \in (0, 1)$, еквівалентними є твердження

$$1) \exists b > 0 \quad \forall k \in \mathbb{Z}_+ \quad \exists c'_k > 0 \quad \forall z = x + iy \in \mathbb{C}:$$

$$|z^{2k}\varphi(x + iy)| \leq c'_k \exp\{b|y|^{1/(1-\beta)}\};$$

$$2) \exists B > 0 \quad \forall k \in \mathbb{Z}_+ \quad \exists c''_k > 0 \quad \forall n \in \mathbb{Z}_+$$

$$\forall x \in \mathbb{R}: |x^{2k}\varphi^{(2n)}(x)| \leq c''_k B^n n^{2n\beta}.$$

На функціях із простору $\overset{\circ}{S}^\beta$, $\beta \in (0, 1)$ визначені пряме та обернене перетворення Фур'є-Бесселя F_B , F_B^{-1}

$$\psi(\sigma) \equiv F_B[\varphi](\sigma) := \int_0^\infty \varphi(x) j_\nu(\sigma x) x^{2\nu+1} dx,$$

$$\varphi \in \overset{\circ}{S}^\beta,$$

$$\varphi(x) \equiv F_B^{-1}[\psi](x) := c_\nu \int_0^\infty \psi(\sigma) j_\nu(\sigma x) \sigma^{2\nu+1} d\sigma,$$

де $c_\nu = (2^{2\nu}\Gamma^2(\nu+1))^{-1}$, $\nu > -1/2$ — фіксований параметр, j_ν — нормована функція Бесселя, яка є розв'язком рівняння $B_\nu u = \lambda u$, де $B_\nu := \frac{d^2}{dx^2} + \frac{2\nu+1}{x} \frac{d}{dx}$ — оператор Бесселя, за умови, що $u(0) = 1$, $u'(0) = 0$. Має місце наступне твердження.

Теорема 1. Правильною є формула

$$F_B[\overset{\circ}{S}^\beta] = \overset{\circ}{S}_\beta, \quad \beta \in (0, 1);$$

при цьому інтегральний оператор $F_B : \overset{\circ}{S}^\beta \rightarrow \overset{\circ}{S}_\beta$ є обмеженим і неперервним (тут $F_B[X]$ позначає простір Фур'є-образів елементів з простору X).

Доведення. Нехай $\varphi \in \overset{\circ}{S}{}^\beta$, $\beta \in (0, 1)$,

$$\psi(\sigma) := F_B[\varphi](\sigma) =$$

$$= \int_0^\infty \varphi(x) j_\nu(\sigma x) x^{2\nu+1} dx, \quad \nu > -1/2,$$

Оскільки інтеграл

$$\int_0^\infty \varphi(x) \frac{\partial^{2n}}{\partial \sigma^{2n}} j_\nu(\sigma x) x^{2n+2\nu+1} dx$$

є абсолютно збіжним при кожному $n \in \mathbb{Z}_+$ (бо $\left| \frac{\partial^{2n}}{\partial \sigma^{2n}} j_\nu(\sigma x) \right| \leq \beta_{n,\nu} < +\infty$, $\forall n \in \mathbb{Z}_+$, $\{\sigma, x\} \subset \mathbb{R}$), то ψ — нескінченно диференційовна, парна на \mathbb{R} функція, причому

$$\begin{aligned} \psi^{(2n)}(\sigma) &= \int_0^\infty \varphi(x) \frac{\partial^{2n}}{\partial \sigma^{2n}} j_\nu(\sigma x) x^{2n+2\nu+1} dx, \\ &\quad n \in \mathbb{Z}_+. \end{aligned}$$

Здійснимо оцінку функції $|\sigma^{2k} \psi^{(2n)}(\sigma)|$, $\sigma \in \mathbb{R}$ при довільно фіксованих $\{k, n\} \subset \mathbb{Z}_+$. Із інтегральної формули Пуассона

$$j_\nu(s) = A_\nu \int_0^{\pi/2} \cos(s \cos \omega) \sin^{2\nu} \omega d\omega,$$

$$\nu > -1/2, \quad s = \sigma + i\tau \in \mathbb{C},$$

$$A_\nu = 2\Gamma(\nu + 1) (\sqrt{\pi}\Gamma(\nu + 1/2))^{-1},$$

для нормованої функції Бесселя та теореми про середнє значення випливає, що

$$\begin{aligned} j_\nu(s) &= \frac{\pi}{2} A_\nu \cos(s \cos \omega_0) \sin^{2\nu} \omega_0 = \\ &= \tilde{A}_\nu (e^{is \cos \omega_0} + e^{-is \cos \omega_0}), \end{aligned}$$

де $\omega_0 \in (0, \frac{\pi}{2})$, $\tilde{A}_\nu = \frac{\pi}{4} A_\nu \sin^{2\nu} \omega_0$. Тоді при $s = \sigma \in \mathbb{R}$ знаходимо, що

$$\begin{aligned} j_\nu^{(2n)}(\sigma) &= \tilde{A}_\nu (i \cos \omega_0)^{2n} (e^{i\sigma \cos \omega_0} + \\ &\quad e^{-i\sigma \cos \omega_0}), \quad n \in \mathbb{Z}_+. \end{aligned} \tag{1}$$

Внаслідок (1) маємо співвідношення:

$$\sigma^{2k} \psi^{(2n)}(\sigma) =$$

$$= c_{n,\nu} \left(\int_0^\infty \Psi_1(\sigma, x) dx + \int_0^\infty \Psi_2(\sigma, x) dx \right), \tag{2}$$

$$\text{де } c_{n,\nu} = \tilde{A}_\nu (i \cos \omega_0)^{2n},$$

$$\Psi_1(\sigma, x) = \sigma^{2k} \varphi(x) e^{i\sigma x \cos \omega_0} x^{2n+2\nu+1},$$

$$\Psi_2(\sigma, x) = \sigma^{2k} \varphi(x) e^{-i\sigma x \cos \omega_0} x^{2n+2\nu+1}.$$

Нехай $z \in \Pi_{h_0} := \{z = x + iy \in \mathbb{C} : 0 \leq x < +\infty, |y| \leq |h_0|\}$, де $h_0 \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$ — довільно фіксоване. Тоді

$$\begin{aligned} |e^{i\sigma z \cos \omega_0}| &= |e^{i\sigma(x+iy) \cos \omega_0}| = |e^{-\sigma y \cos \omega_0}| \leq \\ &\leq e^{|\sigma| |y|} \leq e^{|\sigma| |h_0|}, \end{aligned}$$

а

$$\begin{aligned} |z^{2n+2\nu+1} \varphi(z)| &\leq \frac{c'_k}{|z|^p} \exp \{b|y|^{1/(1-\beta)}\} \leq \\ &\leq \tilde{c}'_k \frac{1}{|z|^p} \leq \frac{\tilde{c}'_k}{x^p}, \quad |z| > 0, \quad x > 0, \end{aligned}$$

внаслідок умови 1), де

$$\tilde{c}'_k = c'_k \exp \{b|h_0|^{1/(1-\beta)}\},$$

$$p = 2n + 2([2\nu + 1] + 1) - 2n - 2\nu - 1 > 0,$$

тобто $z^{2n+2\nu+1} \varphi(z) \rightarrow 0$ при $x \rightarrow +\infty$ рівномірно за y в будь-якій смузі Π_{h_0} . Функція $\Psi_1(\sigma, z)$ неперервна в точці $z = 0$ і аналітична в півплощині $\operatorname{Im} z > 0$, тому інтеграл за z від функції $\Psi_1(\sigma, z)$ по замкненому контуру γ_h^1 (див. Рис. 1) дорівнює нулеві.

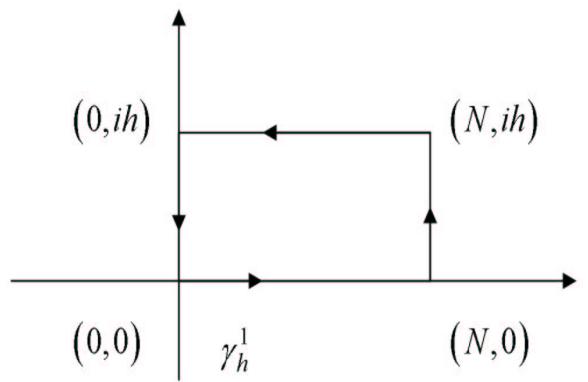

Рис.1

Отже,

$$\int_0^N \Psi_1(\sigma, x) dx = i \int_0^h \Psi_1(\sigma, iy) dy + \\ + \int_0^N \Psi_1(\sigma, x+ih) dx - i \int_0^h \Psi_1(\sigma, N+iy) dy. \quad (3)$$

Оскільки $(N+iy)^{2n+2\nu+1} \varphi(N+iy) \rightarrow 0$ при $N \rightarrow +\infty$ рівномірно за y в смузі Π_h , а функція $\exp\{i\sigma(N+iy) \cos \omega_0\}$ обмежена в Π_h за модулем, то третій інтеграл у правій частині співвідношення (3) прямує до нуля при $N \rightarrow +\infty$. Здійснивши в (3) граничний перехід при $N \rightarrow +\infty$, одержимо, що

$$\int_0^{+\infty} \Psi_1(\sigma, x) dx = \\ = i \int_0^h \Psi_1(\sigma, iy) dy + \int_0^\infty \Psi_1(\sigma, x+ih) dx.$$

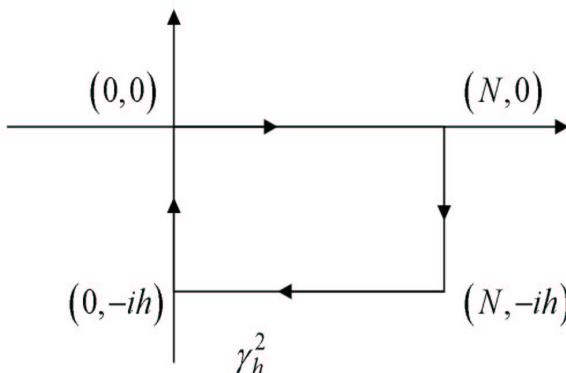

Рис.2

Властивості функції Ψ_2 аналогічні властивостям функції Ψ_1 . Тому, якщо для функції Ψ_2 взяти за контур інтегрування контур γ_h^2 (Рис. 2), то, міркуючи аналогічно попередньому, знайдемо, що

$$\int_0^\infty \Psi_2(\sigma, x) dx = \\ = \int_0^\infty (1+x^2) |\varphi(x+ih)| \frac{dx}{1+x^2} \leq$$

$$= -i \int_0^h \Psi_2(\sigma, -iy) dy + \int_0^\infty \Psi_2(\sigma, x-ih) dx. \quad (4)$$

Оскільки $\Psi_2(\sigma, -iy) = \Psi_1(\sigma, iy)$, то внаслідок (2), (3), (4) дістаемо співвідношення

$$\sigma^{2k} \psi^{(2n)}(\sigma) = c_{h,\nu} \left(\int_0^h \Psi_1(\sigma, x+ih) dx + \int_0^\infty \Psi_2(\sigma, x-ih) dx \right) \equiv c_{h,\nu} (\mathcal{J}_1(\sigma) + \mathcal{J}_2(\sigma)).$$

Оцінимо \mathcal{J}_1 . Очевидно, що

$$|\mathcal{J}_1(\sigma)| \leq |\sigma|^{2k} e^{-\sigma h \cos \omega_0} \times \\ \times \int_0^\infty |\varphi(x+ih)| \cdot |x+ih|^{2n+2\nu+1} dx.$$

Оскільки

$$|x+ih|^{2n+2\nu+1} = \left(\sqrt{x^2 + h^2} \right)^{2n+2\nu+1} = \\ = (x^2 + h^2)^{n+\nu+1/2} \leq (2 \max\{x^2, h^2\})^{n+\nu+1/2} \leq \\ \leq 2^{n+\nu+1/2} (x^{2n+2\nu+1} + |h|^{2n+2\nu+1}),$$

то

$$|\mathcal{J}_1(\sigma)| \leq \\ \leq 2^{n+\nu+1/2} |\sigma|^{2k} e^{-\sigma h \cos \omega_0} (\Phi_1(h) + \Phi_2(h)),$$

де

$$\Phi_1(h) = \int_0^\infty |\varphi(x+ih)| x^{2n+2\nu+1} dx,$$

$$\Phi_2(h) = h^{2n+2\nu+1} \int_0^\infty |\varphi(x+ih)| dx.$$

З умови 1) випливають нерівності

$$\int_0^\infty |\varphi(x+ih)| dx =$$

$$\begin{aligned} &\leq \sup_{x \in \mathbb{R}} \{(1+x^2)|\varphi(x+ih)|\} \cdot \frac{\pi}{2} \leq \\ &\leq \sup_{z_h} \{(1+|x+ih|^2)|\varphi(x+ih)|\} \cdot \frac{\pi}{2} \leq \\ &\leq b_0 \exp \{b|h|^{1/(1-\beta)}\}, \\ b_0 = \frac{\pi}{2}(c'_0 + c'_1), \quad z_h = x + ih \in \mathbb{C}, \end{aligned}$$

тобто

$$\Phi_2(h) \leq b_0|h|^{2n+2\nu+1} \exp \{b|h|^{1/(1-\beta)}\}.$$

Оскільки

$$\begin{aligned} |h|^{2n+2\nu+1} &\leq c_{0,n}(2n+[2\nu+1]+1)! \times \\ &\times \exp \{b|h|^{1/(1-\beta)}\}, \\ c_{0,n} = \frac{\tilde{c}_0}{b^{(1-\beta)(2n+2\nu+1)}}, \quad \tilde{c}_0 > 1, \end{aligned}$$

то остаточно дістаємо, що

$$\Phi_2(h) \leq p_{n,\nu} \exp \{b_1|h|^{1/(1-\beta)}\},$$

де $b_1 = 2b$, $p_{n,\nu} = b_0 c_{0,n} (2n+[2\nu+1]+1)!$. Аналогічно встановлюємо, що

$$\begin{aligned} \int_0^\infty |\varphi(x+ih)| x^{2n+2\nu+1} dx &\leq \\ &\leq b_{n,\nu} \exp \{b_1|h|^{1/(1-\beta)}\}. \end{aligned}$$

Отже,

$$|\mathcal{J}_1(\sigma)| \leq d_{n,\nu} |\sigma|^{2k} e^{-\sigma h \cos \omega_0} e^{b_1|h|^{1/(1-\beta)}},$$

де $d_{n,\nu} = 2^{n+\nu+1/2} (b_{n,\nu} + p_{n,\nu})$. Параметр h був вибраний довільно, тому покладемо $h = \varepsilon_0 \operatorname{sgn} \sigma \cdot |\sigma|^{(1-\beta)/\beta}$, $\varepsilon_0 > 0$. Тоді

$$\begin{aligned} |\mathcal{J}_1(\sigma)| &\leq d_{n,\nu} |\sigma|^{2k} \exp \{-\varepsilon_0 |\sigma|^{1/\beta} \cos \omega_0 + \\ &+ b_1 |\sigma|^{1/\beta} \varepsilon_0^{1/(1-\beta)}\} = d_{n,\nu} |\sigma|^{2k} \times \\ &\times \exp \left\{ - \left(\varepsilon_0 \cos \omega_0 - b_1 \varepsilon_0^{1/(1-\beta)} \right) |\sigma|^{1/\beta} \right\}. \end{aligned}$$

Якщо взяти тепер ε_0 з інтервалу $\left(0, \left(\frac{\cos \omega_0}{b_1}\right)^{(1-\beta)/\beta}\right)$, то $\varepsilon_0 \cos \omega_0 - b_1 \varepsilon_0^{1/(1-\beta)} \equiv \alpha_0 > 0$. Аналогічно оцінюємо

$\mathcal{J}_2(\sigma)$. Отже, в результаті отримаємо нерівності

$$\begin{aligned} |\sigma^{2k} \psi^{(2n)}(\sigma)| &\leq \gamma_n |\sigma|^n \exp \{-\tilde{\alpha} |\sigma|^{1/\beta}\} \leq \\ &\leq \gamma_n \left(\frac{2k\beta}{\tilde{\alpha}} \right)^{2\beta k} e^{-2k} = \gamma_n B^k k^{2\beta k}, \end{aligned}$$

де γ_n — деяка стала, залежна також ще від параметра ν , $\tilde{\alpha} > 0$, $B = \left(\frac{2\beta}{\tilde{\alpha}}\right)^{2\beta} e^{-2}$. Цим доведено, що $F_B[\varphi] \in \overset{\circ}{S}_\beta$, тобто $F_B[\overset{\circ}{S}^\beta] \subset \overset{\circ}{S}_\beta$. Звідси випливає також, що оператор F_B обмежений і неперервний.

Кожну функцію $\psi \in \overset{\circ}{S}^\beta$ можна подати у вигляді $\psi = F_B^{-1}[F_B[\psi]]$, тобто ψ є оберненим перетворенням Фур'є-Бесселя функції $\varphi = F_B[\psi] \in \overset{\circ}{S}_\beta$. Якщо $F_B[\psi] = 0$, то $\psi = F_B^{-1}[F_B[\psi]] = F_B^{-1}[0] = 0$. Отже, перетворення Фур'є-Бесселя відображає $\overset{\circ}{S}^\beta$ на $\overset{\circ}{S}_\beta$ взаємно однозначно. Такі ж властивості має й операція оберненого перетворення Фур'є-Бесселя. Таким чином, $F_B[\overset{\circ}{S}^\beta] = \overset{\circ}{S}_\beta$. Теорема доведена.

Зупинимося тепер на властивостях перетворення Фур'є-Бесселя просторів $\overset{\circ}{S}_\alpha$. Передусім зазначимо, що із нерівностей

$$|\varphi^{(2k)}(x)| \leq c_k \exp \{-a|x|^{1/\alpha}\},$$

$$k \in \mathbb{Z}_+, \quad x \in \mathbb{R},$$

для функції $\varphi \in \overset{\circ}{S}_\alpha$ випливають нерівності

$$|B_\nu^k \varphi(x)| \leq c'_k \exp \{-a_1|x|^{1/\alpha}\},$$

$$k \in \mathbb{Z}_+, \quad x \in \mathbb{R}. \quad (5)$$

Справді, нехай функція ψ з простору $\overset{\circ}{S}^\alpha$ така, що $F_B[\psi] = \varphi$. Тоді, врахувавши властивості перетворення Фур'є-Бесселя у просторі S (див. [3]), знайдемо, що

$$B_\nu^k F_B[\psi] = F_B[(-x^2)^k \psi(x)], \quad k \in \mathbb{Z}_+.$$

Функція $\psi_k(x) = (-x^2)^k \psi(x)$ належить до простору $\overset{\circ}{S}^\alpha$ при кожному $k \in \mathbb{Z}_+$. Тоді, внаслідок теореми 1, $F_B[\psi_k] \in \overset{\circ}{S}_\alpha$ при кожному

$k \in \mathbb{Z}_+$, тобто $B_\nu^k F_B[\psi] \equiv B_\nu^k \varphi \in \overset{\circ}{S}_\alpha$. Звідси вже випливають нерівності (5).

Теорема 2. Правильною є формула $F_B[\overset{\circ}{S}_\alpha] = \overset{\circ}{S}^\alpha$, $\alpha \in (0, 1)$; при цьому оператор $F_B : \overset{\circ}{S}_\alpha \rightarrow \overset{\circ}{S}^\alpha$ є обмеженим і неперервним.

Доведення. Нехай $\varphi \in \overset{\circ}{S}_\alpha$, $\alpha \in (0, 1)$, $\psi := F_B[\varphi]$. Із властивостей перетворення Фур'є-Бесселя в просторі S випливає співвідношення

$$\begin{aligned} F_B[B_\nu^k \varphi](\sigma) &= (-\sigma^2)^k F_B[\varphi] = \\ &= (-1)^k \sigma^{2k} \psi(\sigma), \quad k \in \mathbb{Z}_+. \end{aligned}$$

Отже,

$$\begin{aligned} \sigma^{2k} \psi(\sigma) &= (-1)^k \times \\ &\times \int_0^\infty (B_\nu^k \varphi)(x) j_\nu(\sigma x) x^{2\nu+1} dx, \quad k \in \mathbb{Z}_+. \end{aligned}$$

Функцію $\sigma^{2k} \psi(\sigma)$ при кожному $k \in \mathbb{Z}_+$ можна продовжити на комплексні значення $s = \sigma + i\tau$ за формулою

$$\begin{aligned} (\sigma + i\tau)^{2k} \psi(\sigma + i\tau) &= \\ &= (-1)^k \int_0^\infty (B_\nu^k \varphi)(x) j_\nu((\sigma + i\tau)x) x^{2\nu+1} dx. \end{aligned} \tag{6}$$

Справді, з інтегрального зображення Пуасона функції $j_\nu(s)$, $s \in \mathbb{C}$ випливають оцінки

$$\begin{aligned} |j_\nu((\sigma + i\tau)x)| &\leq c_\nu e^{|\tau|x} \leq \\ &\leq c c_\nu e^{\varepsilon|x|^{1/\alpha}}, \quad \alpha \in (0, 1), \quad c > 1, \quad x \geq 0, \end{aligned} \tag{7}$$

для довільного $\varepsilon > 0$. Крім того, $B_\nu^k \varphi \in \overset{\circ}{S}_\alpha$, тобто $|B_\nu^k \varphi(x)| \leq c'_k \exp\{-a|x|^{1/\alpha}\}$; $c'_k > 0$, $a > 0$, $k \in \mathbb{Z}_+$. Оскільки в (7) $\varepsilon > 0$ — довільний параметр, то звідси дістаємо абсолютну збіжність інтеграла

$$\int_0^\infty (B_\nu^k \varphi)(x) j_\nu((\sigma + i\tau)x) x^{2\nu+1} dx \text{ і рівність (6)}$$

у кожній точці $s = \sigma + i\tau \in \mathbb{C}$.

Функція $s^{2k} \psi(s)$, $k \in \mathbb{Z}_+$, диференційовна в кожній точці $s \in \mathbb{C}$. Справді, після формального диференціювання за s інтеграл (6)

перейде в інтеграл

$$\int_0^\infty (B_\nu^k \varphi)(x) \frac{\partial}{\partial s} j_\nu(sx) x^{2\nu+2} dx,$$

який внаслідок властивостей функцій $B_\nu^k \varphi(x)$ та $\frac{\partial}{\partial s} j_\nu(sx)$ також буде абсолютно збіжним. Звідси дістаємо, що $s^{2k} \psi(s)$ — ціла функція при кожному $k \in \mathbb{Z}_+$. Отже,

$$\begin{aligned} |s^{2k} \psi(s)| &\leq \\ &\leq \int_0^\infty |(B_\nu^k \varphi)(x)| \cdot |j_\nu((\sigma + i\tau)x)| x^{2\nu+1} dx \leq \\ &\leq c_\nu c'_k \int_0^\infty e^{-ax^{1/\alpha}} \cdot e^{|\tau|x} x^{2\nu+1} dx. \end{aligned}$$

Далі скористаємося нерівністю Юнга:

$$\forall a, b \geq 0 : ab \leq \frac{a^p}{p} + \frac{b^q}{q}, \quad \frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1.$$

Для довільного $\varepsilon_0 > 0$ маємо, що

$$\begin{aligned} x|\tau| &= (\varepsilon_0 x) \frac{|\tau|}{\varepsilon_0} \leq \alpha(\varepsilon_0 x)^{1/\alpha} + \\ &+ (1 - \alpha) \left(\frac{|\tau|}{\varepsilon_0} \right)^{1/(1-\alpha)}, \quad x \geq 0. \end{aligned}$$

Тоді

$$\begin{aligned} |s^{2k} \psi(s)| &\leq \\ &\leq c_\nu c'_k \int_0^\infty \exp\{-(a - \alpha\varepsilon_0^{1/\alpha})x^{1/\alpha}\} x^{2\nu+1} dx \times \\ &\times \exp\{\alpha_0|\tau|^{1/(1-\alpha)}\} \leq \tilde{c}_k \exp\{\alpha_0|\tau|^{1/(1-\alpha)}\}, \end{aligned}$$

де

$$\alpha_0 = (1 - \alpha)\varepsilon_0^{1/(1-\alpha)}, \quad \varepsilon_0 < \left(\frac{a}{\alpha}\right)^\alpha,$$

$$\tilde{c}_k = c_\nu c'_k \int_0^\infty \exp\{-(a - \alpha\varepsilon_0^{1/\alpha})x^{1/\alpha}\} x^{2\nu+1} dx.$$

Звідси дістаемо, що $\psi = F_B[\varphi] \in \overset{\circ}{S}{}^\alpha$, тобто $F_B[\overset{\circ}{S}_\alpha] \subset \overset{\circ}{S}{}^\alpha$. Обґрунтування співвідношення $F_B[\overset{\circ}{S}_\alpha] = \overset{\circ}{S}{}^\alpha$ здійснюється аналогічно тому, як це було зроблено при доведенні формулі $F_B[\overset{\circ}{S}{}^\alpha] = \overset{\circ}{S}_\alpha$ у теоремі 1.

Зауважимо, що оператор Фур'є-Бесселя відображає обмежену множину $A \subset \overset{\circ}{S}_\alpha$ в обмежену множину $\tilde{A} \subset \overset{\circ}{S}{}^\alpha$, тому він є неперевним. Теорема доведена.

Із наведених результатів випливає таке твердження.

Теорема 3. Правильною є формула

$$F_B[\overset{\circ}{S}_\alpha^\beta] = \overset{\circ}{S}_\alpha^\beta, \quad \{\alpha, \beta\} \subset (0, 1), \quad \alpha + \beta = 1;$$

оператори F_B та F_B^{-1} є неперевними.

Отже, якщо $\varphi \in \overset{\circ}{S}_\alpha^\beta$, то функція $F_B[\varphi]$ допускає аналітичне продовження у всю комплексну площину і $F_B[\varphi](z) \in \overset{\circ}{S}_\alpha^\beta(\mathbb{C})$, $z \in \mathbb{C}$, $\{\alpha, \beta\} \subset (0, 1)$, $\alpha + \beta = 1$.

3. Перетворення Фур'є-Бесселя узагальнених функцій з просторів типу $(\overset{\circ}{S})'$. Символом $(\overset{\circ}{S}_\alpha^\beta)'$, $\{\alpha, \beta\} \subset (0, 1)$, $\alpha + \beta = 1$ позначатимемо простір усіх лінійних неперевних функціоналів над відповідним простором основних функцій зі слабкою збіжністю, а його елементи називатимемо узагальненими функціями. Регулярними узагальненими функціями або регулярними функціоналами називатимемо лінійні неперевні функціонали, дія яких на основні функції $\varphi \in \overset{\circ}{S}_\alpha^\beta$ визначається формулою

$$\langle f, \varphi \rangle = \int_0^\infty f(x)\varphi(x)x^{2\nu+1}dx.$$

Кожна локально інтегровна парна на \mathbb{R} функція f , яка задовольняє умову

$$\forall \varepsilon > 0 \quad \exists c_\varepsilon > 0 \quad \forall x \in \mathbb{R} :$$

$$|f(x)| \leq c_\varepsilon \exp(\varepsilon|x|^{1/\alpha}), \quad (8)$$

породжує регулярну узагальнену функцію $F_f \in (\overset{\circ}{S}_\alpha^\beta)'$:

$$\langle F_f, \varphi \rangle = \int_0^\infty f(x)\varphi(x)x^{2\nu+1}dx, \quad \forall \varphi \in \overset{\circ}{S}_\alpha^\beta.$$

Теорема 4. Якщо локально інтегровні парні на \mathbb{R} функції f і g , які задовольняють умову (8), не збігаються на множині додатної міри Лебега, то існує функція $\varphi_0 \in \overset{\circ}{S}_\alpha^\beta$ така, що $\langle f, \varphi_0 \rangle \neq \langle g, \varphi_0 \rangle$, тобто $F_f \neq F_g$.

Навпаки, якщо $F_f \neq F_g$, то функції f і g не збігаються на множині додатної міри Лебега.

Доведення цієї теореми аналогічне доведенню відповідної теореми з праці [4].

У просторі $\overset{\circ}{S}_\alpha^\beta$ визначена операція узагальненого зсуву $\varphi \mapsto T_x^\xi \varphi$, $\varphi \in \overset{\circ}{S}_\alpha^\beta$, де T_x^ξ — оператор узагальненого зсуву, який відповідає оператору Бесселя [5]:

$$T_x^\xi \varphi(x) = \\ = b_\nu \int_0^\pi \varphi \left(\sqrt{x^2 + \xi^2 - 2x\xi \cos \omega} \right) \sin^{2\nu} \omega d\omega,$$

де $b_\nu = \Gamma(\nu + 1)/(\Gamma(1/2)\Gamma(\nu + 1/2))$, $\nu > -1/2$. У праці [6] встановлено, що операція узагальненого зсуву в просторі $\overset{\circ}{S}_\alpha^\beta$ не лише неперевна, але й нескінченно диференційовна. У зв'язку з цим згортку узагальненої функції $f \in (\overset{\circ}{S}_\alpha^\beta)'$ з основною функцією задамо формулою

$$(f * \varphi)(x) = \langle f_\xi, T_x^\xi \varphi(x) \rangle = \langle f_\xi, T_\xi^x \varphi(\xi) \rangle$$

(тут f_ξ позначає дію функціонала f по змінній ξ); при цьому $f * \varphi$ є нескінченно диференційовною на \mathbb{R} функцією. Якщо $f * \varphi \in \overset{\circ}{S}_\alpha^\beta$ для довільної основної функції $\varphi \in \overset{\circ}{S}_\alpha^\beta$, то функціонал $f \in (\overset{\circ}{S}_\alpha^\beta)'$ називається згорювачем у просторі $\overset{\circ}{S}_\alpha^\beta$.

Оскільки $F_B[\varphi] \in \overset{\circ}{S}_\alpha^\beta$, якщо $\varphi \in \overset{\circ}{S}_\alpha^\beta$, $\{\alpha, \beta\} \subset (0, 1)$, $\alpha + \beta = 1$, то перетворення Фур'є-Бесселя узагальненої функції $f \in (\overset{\circ}{S}_\alpha^{1-\alpha})'$ визначимо за допомогою співвідношення

$$\begin{aligned} & \langle F_B[f], \varphi \rangle = \langle f, F_B[\varphi] \rangle, \\ & \forall \varphi \in \overset{\circ}{S}_{1-\alpha}^\alpha, \quad \alpha \in (0, 1). \end{aligned} \quad (9)$$

Із (9), властивостей лінійності й неперервності функціонала f та перетворення Фур'є-Бесселя основних функцій випливає лінійність та неперервність функціонала $F_B[f]$ над простором основних функцій $\overset{\circ}{S}_{1-\alpha}^\alpha$. Отже, перетворення Фур'є-Бесселя узагальненої функції f , заданої на $\overset{\circ}{S}_\alpha^{1-\alpha}$, є узагальненою функцією на просторі $\overset{\circ}{S}_{1-\alpha}^\alpha$.

Теорема 5. *Нехай $\alpha \in (0, 1)$. Якщо узагальнена функція $f \in (\overset{\circ}{S}_\alpha^{1-\alpha})'$ – згортувач у просторі $\overset{\circ}{S}_\alpha^{1-\alpha}$, то для довільної функції $\varphi \in \overset{\circ}{S}_\alpha^{1-\alpha}$ правильною є формула*

$$F_B[f * \varphi] = F_B[f] \cdot F_B[\varphi].$$

Доведення. Згідно з умовою теореми, $f * \varphi \in \overset{\circ}{S}_\alpha^{1-\alpha}$. Тоді, скориставшись означенням згортки узагальненої функції з основною, запишемо такі співвідношення:

$$\begin{aligned} & \forall \psi \in \overset{\circ}{S}_{1-\alpha}^\alpha : \quad \langle F_B[f * \varphi], \psi \rangle = \\ & = \langle f * \varphi, F_B[\psi] \rangle = \\ & = \int_0^\infty (f * \varphi)(x) F_B[\psi](x) x^{2\nu+1} dx = \\ & = \int_0^\infty \langle f_\xi, T_x^\xi \varphi(x) \rangle F_B[\psi](x) x^{2\nu+1} dx = \\ & = \int_0^\infty \langle f_\xi, T_x^\xi \varphi(x) \rangle F_B[\psi](x) x^{2\nu+1} dx = \\ & = \langle f_\xi, \int_0^\infty T_x^\xi \varphi(x) F_B[\psi](x) x^{2\nu+1} dx \rangle \quad (10) \end{aligned}$$

(зазначимо, що остання рівність записана, поки що, формально).

Нехай

$$\mathcal{J}(\xi) := \int_0^\infty T_x^\xi \varphi(x) F_B[\psi](x) \cdot x^{2\nu+1} dx.$$

Тоді

$$\begin{aligned} & \mathcal{J}(\xi) = \int_0^\infty T_x^\xi \varphi(x) \times \\ & \times \left(\int_0^\infty \psi(\sigma) j_\nu(\sigma x) \sigma^{2\nu+1} d\sigma \right) x^{2\nu+1} dx = \\ & = \int_0^\infty \int_0^\infty \varphi(x) \psi(\sigma) T_x^\xi j_\nu(\sigma x) \sigma^{2\nu+1} x^{2\nu+1} d\sigma dx = \\ & = \int_0^\infty \psi(\sigma) j_\nu(\sigma \xi) \sigma^{2\nu+1} \times \\ & \times \left(\int_0^\infty \varphi(x) j_\nu(\sigma x) x^{2\nu+1} dx \right) d\sigma = \\ & = \int_0^\infty \psi(\sigma) F_B[\varphi](\sigma) j_\nu(\sigma \xi) \sigma^{2\nu+1} d\sigma = \\ & = F_B[F_B[\varphi] \cdot \psi](\xi) \end{aligned}$$

(тут ми скористалися теоремою Фубіні, врахувавши, що збіжним є інтеграл

$$\int_0^\infty \left(\int_0^\infty |\psi(\sigma) \varphi(x) j_\nu(\sigma \xi)| \times \right. \\ \left. \times j_\nu(\sigma x) \sigma^{2\nu+1} x^{2\nu+1} d\sigma \right) dx).$$

Отже,

$$\begin{aligned} & \langle F_B[f * \varphi], \psi \rangle = \langle f, F_B[F_B[\varphi] \cdot \psi] \rangle = \\ & = \langle F_B[f], F_B[\varphi] \cdot \psi \rangle = \langle F_B[f] \cdot F_B[\varphi], \psi \rangle, \\ & \forall \psi \in \overset{\circ}{S}_{1-\alpha}^\alpha. \end{aligned}$$

Звідси дістаемо рівність $F_B[f * \varphi] = F_B[f] \cdot F_B[\varphi]$.

Залишається обґрунтувати коректність співвідношень (10). Введемо позначення:

$$\begin{aligned}\mathcal{J}_r(\xi) &:= \int_0^r T_x^\xi \varphi(x) F_B[\psi](x) \cdot x^{2\nu+1} dx = \\ &= \int_0^r \psi(\sigma) F_B[\varphi](\sigma) j_\nu(\sigma \xi) \cdot \sigma^{2\nu+1} d\sigma.\end{aligned}$$

Для доведення (10) досить показати, що $\mathcal{J}_r \rightarrow \mathcal{J}$ при $r \rightarrow +\infty$ у просторі $\overset{\circ}{S}_{\alpha}^{1-\alpha}$, тобто $\gamma_r := \mathcal{J} - \mathcal{J}_r \rightarrow 0$, $r \rightarrow +\infty$, за топологією простору $\overset{\circ}{S}_{\alpha}^{1-\alpha}(\mathbb{C})$.

Із інтегральної формули Пуассона

$$\begin{aligned}j_\nu(z) &= \frac{2\Gamma(\nu+1)}{\sqrt{\pi} \Gamma(\nu+1/2)} \times \\ &\times \int_0^{\pi/2} \cos(z \cos t) \sin^{2\nu} t dt, \quad z \in \mathbb{C}, \quad \nu > -1/2,\end{aligned}$$

для нормованої функції Бесселя j_ν випливає оцінка

$$\begin{aligned}|j_\nu(z)| &\leq c_\nu e^{|\omega|}, \quad \forall z = \xi + i\omega \in \mathbb{C}, \\ c_\nu &= \frac{\sqrt{\pi} \Gamma(\nu+1)}{\Gamma(\nu+1/2)}, \quad \nu > -1/2.\end{aligned}$$

Тоді

$$\begin{aligned}|\gamma_r(z)| &\leq \\ &\leq \int_r^{+\infty} |\psi(\sigma)| \cdot |F_B[\varphi](\sigma)| \cdot |j_\nu(\sigma z)| \sigma^{2\nu+1} d\sigma \leq \\ &\leq c_\nu \int_r^\infty |\psi(\sigma)| \cdot |F_B[\varphi](\sigma)| e^{\sigma|\omega|} \sigma^{2\nu+1} d\sigma, \\ z &= \xi + i\omega \in \mathbb{C}.\end{aligned}$$

Якщо $z \in \mathbb{K} \subset \mathbb{C}$, де \mathbb{K} — обмежена область, то $|\omega| \leq c_0$. Тоді $\forall z \in \mathbb{K}$

$$|\gamma_r(z)| \leq c_\nu \int_r^\infty |\psi(\sigma)| \cdot |F_B[\varphi](\sigma)| e^{c_0\sigma} \sigma^{2\nu+1} d\sigma.$$

Оскільки функція $\psi \cdot F_B[\varphi](\sigma) \in \overset{\circ}{S}_{1-\alpha}^\alpha$, то інтеграл

$$\int_0^\infty |\psi(\sigma)| \cdot |F_B[\varphi](\sigma)| e^{c_0\sigma} \sigma^{2\nu+1} d\sigma$$

збіжний (нагадаємо, що $0 < \alpha < 1$). Отже,

$$\int_r^{+\infty} |\psi(\sigma)| \cdot |F_B[\varphi](\sigma)| e^{c_0\sigma} \sigma^{2\nu+1} d\sigma \rightarrow 0$$

при $r \rightarrow +\infty$ (як залишок збіжного інтеграла). Цим доведено, що $\gamma_r(z)$ збігається до нуля при $r \rightarrow +\infty$ рівномірно за z у кожній обмеженій області $\mathbb{K} \subset \mathbb{C}$.

Доведемо тепер, що правильною є нерівність

$$|\gamma_r(z)| \leq c \exp \{-a|\xi|^{1/\alpha} + b|\omega|^{1/\alpha}\}, \quad (11)$$

де стали $a, b, c > 0$ не залежать від r .

Оскільки $\gamma_r(\xi) = \mathcal{J}(\xi) - \mathcal{J}_r(\xi)$, то $|\gamma_r(\xi)| \leq |\mathcal{J}(\xi)| + |\mathcal{J}_r(\xi)|$. Розглянемо функції $\mathcal{J}_{r,+}(\xi) = \max_{\xi \in \mathbb{R}} (\mathcal{J}_r(\xi), 0)$, $\mathcal{J}_{r,-}(\xi) = -\min_{\xi \in \mathbb{R}} (\mathcal{J}_r(\xi), 0)$, які є невід'ємними, і врахуємо те, що $|\mathcal{J}_r(\xi)| = \mathcal{J}_{r,+}(\xi) + \mathcal{J}_{r,-}(\xi) \leq 2|\mathcal{J}(\xi)|$. Отже, $|\gamma_r| \leq 3|\mathcal{J}| = 3|F_B[F_B[\varphi] \cdot \psi]|$, $\forall r > 0$. Звідси вже випливає нерівність (11), оскільки $F_B[F_B[\varphi] \cdot \psi] \in \overset{\circ}{S}_{\alpha}^{1-\alpha}$, якщо $\psi \in \overset{\circ}{S}_{1-\alpha}^\alpha$. Теорема доведена.

Зауваження 1. Із формулами $F_B[f * \varphi] = F_B[f] \cdot F_B[\varphi]$ випливає, що якщо узагальнена функція f є згортувачем у просторі $\overset{\circ}{S}_{\alpha}^{1-\alpha}$, то її перетворення Фур'є-Бесселя — мультиплікаторм у просторі $F_B[\overset{\circ}{S}_{\alpha}^{1-\alpha}] = \overset{\circ}{S}_{1-\alpha}^\alpha$, $\alpha \in (0, 1)$.

Теорема 5. Якщо узагальнена функція f є мультиплікаторм у просторі $\overset{\circ}{S}_{\alpha}^{1-\alpha}$, то її перетворення Фур'є-Бесселя — згортувач у просторі $\overset{\circ}{S}_{1-\alpha}^\alpha$.

Доведення. Згідно з означенням згортки узагальненої функції з основною маємо, що $F_B[f] * \varphi = \langle F_B[f], T_x^\xi \varphi(x) \rangle = \langle$

$f, F_B[T_x^\xi \varphi(x)] >, \forall \varphi \in \overset{\circ}{S}_{1-\alpha}^\alpha$. Оскільки $F_B[T_x^\xi \varphi(x)] = j_\nu(\sigma\xi)F_B[\varphi](\sigma)$, то

$$F_B[f] * \varphi = \langle f, j_\nu(\sigma\xi)F_B[\varphi](\sigma) \rangle = \int_0^{+\infty} f(\sigma) \times \\ \times j_\nu(\sigma\xi)F_B[\varphi](\sigma) \sigma^{2\nu+1} d\sigma = F_B[f \cdot F_B[\varphi]].$$

Звідси випливає, що $F_B[f \cdot F_B[\varphi]] \in \overset{\circ}{S}_{1-\alpha}^\alpha$, бо $f \cdot F_B[\varphi] \in \overset{\circ}{S}_\alpha^{1-\alpha}$, $\alpha \in (0, 1)$ (тут враховано те, що $F_B[\varphi] \in \overset{\circ}{S}_\alpha^{1-\alpha}$, а f — мультиплікатор у просторі $\overset{\circ}{S}_\alpha^{1-\alpha}$). Теорема доведена.

Зауваження 2. Результати, наведені в теоремах 4, 5, можна формулювати так: для того, щоб узагальнена функція $f \in (\overset{\circ}{S}_\alpha^{1-\alpha})'$ була згортувачем у просторі $\overset{\circ}{S}_\alpha^{1-\alpha}$, необхідно їй досить, щоб її перетворення Фур'є-Бесселя було мультиплікатором у просторі $\overset{\circ}{S}_{1-\alpha}^\alpha$.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Гельфанд И.М., Шилов Г.Е. Пространства основных и обобщенных функций.— М.: Физматгиз, 1953.— 307 с.
2. Горбачук В.И., Горбачук М.Л. Границные задачи для дифференциально-операторных уравнений.— К.: Наук. думка, 1984.— 284 с.

3. Житомирський В.В. Задача Коши для систем лінійних уравнень в частиних производних с дифференціальним оператором Бесселя // Матем. сб.— 1955.— Т. 36, N 2.— С. 299–310.

4. Гельфанд И.М., Шилов Г.Е. Преобразования Фурье быстро растущих функций и вопросы единственности задачи Коши // Успехи мат. наук.— 1953.— Т. 8, вып. 6.— С. 3–54.

5. Левитан Б.И. Разложение по функциям Бесселя в ряды и интегралы Фурье // Успехи мат. наук.— 1951.— Т. 6, вып. 2.— С. 102–143.

6. Городецький В.В. Границні властивості гладких у шарі розв'язків рівнянь параболічного типу.— Чернівці: Рута, 1998.— 255 с.

Стаття надійшла до редколегії 23.10.2002